

Ells competeixen contra Manel

El grup tanca la 54a edició del festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols amb un concert on abandona les primeres cançons i fa un pas endavant cap a una nova etapa que fuig comes ajudeu-me de l'estancament

El grup va presentar el seu quart disc, "Jo competeixo" · Xavier Casals

SANT FELIU DE GUÍXOLS | ALBA CARMONA

Aquesta és la meva tercera crònica d'un concert de Manel. La primera, del 2011 (quantes eleccions ens han plogut des de llavors!), es titulava "L'estiu que Manel golejava sempre" i la segona, també al festival de la Porta Ferrada, però de fa tres estius, comparava l'èxit del quartet amb la noia més guapa d'una festa, eren imbatibles.

Perdó per aquesta revisió de l'hemeroteca personal, però indica cap on anaven els trets: la primera era de l'època de l'ukelele, de posar llum mediterrània a les lletres i d'enamorar un públic d'allò més entregat; la segona, d'una etapa més endurida per les guitarres elèctriques, però encara amb un bon feix dels primers temes envaint els concerts.

El públic que dissabte omplia l'Espai Port de Sant Feliu de Guíxols, en canvi, gairebé ni les va flairar aquelles primeres cançons. A la Porta Ferrada no hi va sonar Al mar! ni Aniversari i tot i així ningú feia cara de decebut. Els grups canvien i els seus devots també.

La nit, que servia per acomiadar la 54a edició del festival, va arrencar amb els aires estridents de Les cosines i un ventet fred que ja no marxaria. Després de BBVA, el cantant, Guillem Gispert, es va adreçar al públic per anunciar-los que aquell era bàsicament un recital per presentar el seu quart disc, Jo competeixo, tot i que immediatament va tornar a l'anterior amb Desapareixiem lentament i Ai Yoko.

Ja de nou en el treball actual, que van repassar de dalt a baix, va seguir amb Temptacions de Collserola, que anuncia l'arribada del diable per la serra de Barcelona, tot preguntant-se per on entraria el dimoni a Sant Feliu. Entre les propostes de Gispert, ajudat pel Google Maps, hi havia el massís de Cadiretes, Romanyà de la Selva i, per què no, la Sarfa.

De La cançó del dubte van passar a Boomerang, en què apareix la desfeta d'Indurain al Tour de fa 20 anys, que va fer aixecar part del públic per cantar i vibrar amb entusiasme.

Avança vianant, Mort d'un heroi romàntic, Arriba l'alba a Sant Petersburg, M'hi vaig llançar L'espectre de Maria Antonieta van anar retronant al port ganxó abans de l'aplaudida i corejada Ai, Dolors! i la llatina La Serotonina, que va posar a ballar al públic de Porta Ferrada.

Quin dia feia, amics... i Benvolgut van tancar el concert abans dels bisos, en què van sonar La bola de cristall, Teresa Rampell i Jo competeixo, que dóna nom al disc més recent.

Manel competeix, sí, contra l'ombra dels primers Manel, i de moment guanya i arrossega el públic cap a aquesta nova etapa que fuig cames ajudeu-me de l'estancament.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/08/22/competeixen-contra-manel/800327.html?utm_source=rss